
Posiedzenie rady Europejskiej w Brukseli 11 i 12 grudnia 2008 r. Konkluzje prezydencji

Rocznik Integracji Europejskiej nr 2, 368-379

2008

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dok. 3.

Posiedzenie rady Europejskiej w Brukseli 11 i 12 grudnia 2008 r. Konkluzje prezydencji

Rada Europejska zebrała się w dniach 11 i 12 grudnia 2008 r. i zatwierdziła europejski plan naprawy gospodarczej odpowiadający około 1,5% PKB Unii Europejskiej (czyli kwocie odpowiadającej około 200 mld EUR). Plan ten tworzy wspólne ramy działań podejmowanych przez państwa członkowskie i przez Unię Europejską, aby zapewnić spójność tych działań i w ten sposób zmaksymalizować ich efekty. Rada Europejska osiągnęła także porozumienie w sprawie pakietu energetyczno-klimatycznego, które powinno umożliwić zakończenie prac nad tym pakietem z udziałem Parlamentu Europejskiego do końca roku. To przełomowe porozumienie pozwoli Unii Europejskiej wypełniać ambitne zobowiązania podjęte w tej dziedzinie w 2007 roku i zachować przewodnią rolę w działaniach na rzecz osiągnięcia ambitnego i kompleksowego porozumienia ogólnosiwiatowego w Kopenhadze w przyszłym roku. Rada Europejska wyraziła wolę nadania nowego impulsu europejskiej polityce bezpieczeństwa i obrony przez podjęcie konkretnych decyzji w odpowiedzi na nowe wyzwania związane z bezpieczeństwem. Ponadto Rada Europejska omówiła kwestie mające stanowić odpowiedź na obawy wyrażone w referendum irlandzkim i określiła działania mające umożliwić wejście w życie traktatu z Lizbony przed końcem 2009 roku.

I. TRAKTAT Z LIZBONY

1. Rada Europejska potwierdza traktat z Lizbony za niezbędny element pozwalający rozszerzonej Unii na działanie w sposób bardziej wydajny, demokratyczny i skuteczny, między innymi na arenie międzynarodowej. Chcąc umożliwić wejście traktatu w życie przed końcem 2009 roku, Rada Europejska, w poszanowaniu celów traktatów, ustaliła następujące kierunki dalszego postępowania.

2. Rada Europejska przypomina, że jeśli chodzi o kwestię składu Komisji, obecnie obowiązujące traktaty wymagają, by w roku 2009 liczba komisarzy została zmniejszona. Rada Europejska postanawia, by – o ile traktat z Lizbony wejdzie w życie – podjęto, zgodnie z niezbędnymi procedurami prawnymi, decyzję stanowiącą, że w skład Komisji nadal będzie wchodzić jeden obywatel z każdego państwa członkowskiego.

3. Rada Europejska z uwagą odnotowała pozostałe kwestie budzące zaniepokojenie narodu irlandzkiego, przedstawione przez premiera Irlandii i zawarte w załączniku 1; wiążą się one z polityką podatkową, kwestiami dotyczącymi rodziny, spraw społecznych i etycznych oraz ze wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony w kontekście tradycyjnej irlandzkiej polityki neutralności. Rada Europejska postanawia, że – pod warunkiem iż Irlandia podejmie zobowiązanie przedstawione w pkt 4 – wszystkie niepokojące kwestie przedstawione w tym oświadczeniu zostaną rozwiązane w sposób satysfakcjonujący zarówno dla Irlandii, jak i dla pozostałych państw członkowskich. Niezbędne gwarancje prawne zostaną zapewnione w odniesieniu do trzech następujących kwestii:

- żadne postanowienie traktatu z Lizbony nie będzie miało wpływu w odniesieniu do żadnego państwa na zakres ani wykonywanie kompetencji Unii w dziedzinie opodatkowania;
- traktat z Lizbony nie będzie miał wpływu na politykę bezpieczeństwa i obrony państw członkowskich, w tym na tradycyjną irlandzką politykę neutralności, ani na zobowiązania większości pozostałych państw członkowskich;
- fakt przyznania w traktacie z Lizbony prawnego statusu Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej jak też postanowienia tego traktatu odnoszące się do wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w żaden sposób nie naruszają żadnych postanowień konstytucji Irlandii dotyczących prawa do życia, edukacji i rodziny. Ponadto potwierdzone zostanie duże znaczenie, jakie nadaje się kwestiom określonym w załączniku 1 lit. d), w tym również prawom pracowniczym.

4. W świetle powyższych zobowiązań Rady Europejskiej, pod warunkiem skutecznego przeprowadzenia do połowy 2009 roku dalszych szczegółowych prac i zakładając, że zostaną one wykonane w sposób satysfakcjonujący, rząd Irlandii zobowiązuje się dołożyć starań, by przed upływem obecnej kadencji Komisji traktat z Lizbony został ratyfikowany.

II. SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE

5. Kryzys gospodarczy i finansowy jest kryzysem światowym. Dlatego Unia Europejska działa w porozumieniu ze swoimi partnerami międzynarodowymi. Na szczycie w Waszyngtonie 15 listopada 2008 r. zorganizowanym z jej inicjatywy opracowano ambitny program prac z myślą o uzgodnionym ożywieniu gospodarki światowej, skuteczniejszej regulacji rynków finansowych, wzmocnionym ładzie globalnym i odrzuceniu protekcjonizmu. Program ten należy zrealizować zgodnie z ustalonym harmonogramem. Rada jest proszona o organizację przygotowań tych prac wraz z Komisją i o sporządzenie sprawozdania z postępów tych prac na Radę Europejską wiosną 2009 roku w perspektywie przyszłego szczytu, który odbędzie się 2 kwietnia przyszłego roku w Londynie.

6. Europa określiła w sposób skoordynowany niezbędne środki nadzwyczajne, aby przywrócić dobre funkcjonowanie systemu finansowego i zaufanie podmiotów gospodarczych. Rada Europejska podkreśla, że państwa członkowskie muszą mieć możliwość bezwzględnego ukończenia prac nad tymi środkami. Wzywa do ich pełnej i szybkiej realizacji z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, w ramach wytyczonych przez Radę 2 grudnia 2008 r. Rada Europejska zachęca banki i instytucje finansowe do pełnego wykorzystania narzędzi, które są do ich dyspozycji, w celu podtrzymania i wspierania kredytowania gospodarki, jak i do umożliwienia pożyczkobiorcom skorzystania z obniżek podstawowych stóp procentowych. Z tego względu należy zadbać o to, by środki podejmowane we wspólnych ramach, zwłaszcza mechanizmy gwarancji, były rzeczywiście stosowane w sposób, który przyczyni się do obniżenia kosztów finansowania ponoszonych przez instytucje finansowe, z korzyścią dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych.

7. Rynki finansowe są wciąż osłabione. Musimy być nadal czujni i dalej wprowadzać na zasadzie priorytetu środki służące wzmocnieniu stabilności sektora finansowe-

go, nadzoru nad nim i zwiększeniu jego przejrzystości, zwłaszcza środki przewidziane w programie pracy Rady ECOFIN. W tym kontekście Rada Europejska chciałaby, aby negocjacje z Parlamentem Europejskim doprowadziły do szybkiego przyjęcia decyzji prawodawczych, które były przedmiotem podejścia ogólnego Rady. Wzywa także do szybkiego podjęcia decyzji w sprawie innych określonych kwestii priorytetowych, w szczególności w sprawie agencji ratingowych, nadzoru finansowego i standardów rachunkowości.

8. Obecnie kryzys finansowy dotyka gospodarkę. Strefie euro, a nawet całej Unii, grozi recesja. W tych wyjątkowych okolicznościach Europa będzie działać w sposób jednolity, silny, szybki i zdecydowany, aby uniknąć spirali recesji i wesprzeć działalność gospodarczą i zatrudnienie. Skorzysta ze wszystkich instrumentów, którymi dysponuje, i będzie działać w sposób skoordynowany, tak aby zmaksymalizować efekty środków podejmowanych przez Unię i przez każde państwo członkowskie. W tym kontekście kluczową rolę mają również do odegrania polityki państw członkowskich w zakresie ochrony społecznej i włączenia społecznego.

9. Rada Europejska wyraża zgodę na europejski plan naprawy gospodarczej opisany poniżej. Plan ten będzie stanowić spójne ramy działań, które mają być podjęte na szczeblu Unii, jak i środków, o których decydują poszczególne państwa członkowskie w zależności od sytuacji w każdym z nich. W duchu komunikatu Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. plan ten wiąże się z nakładami odpowiadającymi łącznie około 1,5% PKB Unii Europejskiej. Przewiduje on również podjęcie działań priorytetowych mających na celu przyspieszenie dostosowania naszych gospodarek do obecnych wyzwań.

10. W tym kontekście Europejski Bank Centralny i pozostałe banki centralne znacznie obniżyły swoje stopy procentowe; tym samym wspierają wzrost, który nie stanie się źródłem inflacji, i przyczyniają się do stabilności finansowej.

1 Projekty dyrektyw w sprawie wymogów dotyczących funduszy własnych banków, w sprawie wypłacalności zakładów ubezpieczeniowych, w sprawie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe i w sprawie systemów gwarancji depozytów.

11. Jeżeli chodzi o działania Unii Europejskiej, Rada Europejska popiera w szczególności:

- zwiększenie kwoty, jaką Europejski Bank Inwestycyjny przeznacza na interwencje – 30 mld EUR w okresie 2009–2010 – zwłaszcza na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw, energii ze źródeł odnawialnych i ekologicznego transportu, w szczególności na rzecz sektora motoryzacyjnego, a także utworzenie europejskiego funduszu na rzecz energii, zmian klimatycznych i infrastruktury 2020 („fundusz Marguerite”) we współpracy z krajowymi inwestorami instytucjonalnymi;
- uproszczenie procedur i przyspieszenie realizacji programów finansowanych przez Fundusz Spójności, fundusze strukturalne lub Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich z myślą o wzmocnieniu inwestycji infrastrukturalnych oraz inwestycji na rzecz efektywności energetycznej; na podstawie wykazu konkretnych projektów, który zostanie przedstawiony przez Komisję, z uwzględnieniem odpowiedniego rozkładu geograficznego, uruchomienie środków umożliwiających – w ramach budżetu wspólnotowego – zwiększenie inwestycji w tych sektorach

- i rozwój szerokopasmowego Internetu za pośrednictwem zachęt regulacyjnych, także w strefach o słabo rozwiniętej infrastrukturze;
- szybkie rozpoczęcie przez Europejski Fundusz Społeczny uzupełniających działań służących wsparciu zatrudnienia, zwłaszcza na rzecz ludności w najtrudniejszym położeniu, ze zwróceniem szczególnej uwagi na najmniejsze przedsiębiorstwa, zmniejszając pozapłacowe koszty pracy;
 - mobilizację na rzecz zatrudnienia w kluczowych sektorach gospodarki europejskiej, w szczególności za pomocą europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji, w tym dzięki udoskonaleniu i przyspieszeniu jego procedur;
 - możliwość stosowania przez państwa członkowskie, które wyrażą takie życzenie, obniżonych stawek VAT w pewnych sektorach; Rada Europejska zwraca się do Rady ECOFIN o rozwiązanie tej kwestii do marca 2009 roku;
 - dwuletnie zwolnienie powyżej progu *de minimis* w kwestii pomocy państwa w przypadku kwot nieprzekraczających 500 000 EUR i dostosowanie ram niezbędne do zwiększenia wsparcia dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, a także pełną realizację planu działania na rzecz programu Small Business Act przyjętego przez Radę 1 grudnia 2008 r.
 - wykorzystanie w latach 2009–2010 przyspieszonych procedur zawartych w dyrektywach w sprawie zamówień publicznych, co jest uzasadnione wyjątkowym charakterem bieżącej sytuacji gospodarczej, w celu skrócenia z 87 do 30 dni czasu trwania procedur przetargowych najczęściej stosowanych w odniesieniu do głównych projektów publicznych;
 - dalsze ogólne i znaczne zmniejszenie obciążeń administracyjnych przedsiębiorstw. Rada Europejska zwraca się do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji o jak najszybsze przyjęcie niezbędnych decyzji, w tym w stosownym przypadku dotyczących ram regulacyjnych, w pełnym poszanowaniu obecnej perspektywy finansowej i procedur zawartych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym, w jak najkrótszym terminie.

12. Ze swojej strony państwa członkowskie przedsięwzięły już pewną liczbę ważnych środków dostosowanych do ich indywidualnej sytuacji i pozostawiających różne pola manewru. Mając na uwadze skalę kryzysu, niezbędne są zwiększone i skoordynowane działania w ramach wspólnego podejścia w oparciu o następujące wytyczne:

- środki wsparcia popytu muszą mieć na celu skutki natychmiastowe, być ograniczone w czasie i być ukierunkowane na sektory najbardziej dotknięte kryzysem i najważniejsze z punktu widzenia struktury gospodarki (np. sektor motoryzacyjny i budowlany);
- środki te mogą przyjąć formę – w zależności od sytuacji poszczególnych państw – wzrostu wydatków publicznych, rozsądnych redukcji obciążeń podatkowych, obniżenia składek na ubezpieczenie społeczne, szczególnych form wsparcia dla niektórych kategorii przedsiębiorstw lub pomocy bezpośredniej dla gospodarstw domowych, zwłaszcza tych, które znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji;
- będą im towarzyszyć zwiększone starania w zakresie wdrożenia reform strukturalnych w ramach strategii lizbońskiej. Reformy te będą się koncentrować na zwiększonym finansowaniu inwestycji i infrastruktury, poprawie konkurencyjności przedsiębiorstw,

większym wsparciu dla MŚP i promowaniu zatrudniania pracowników, innowacji, badań i rozwoju oraz edukacji i szkoleń.

13. Rada Europejska podkreśla, że zmieniony pakt stabilności i wzrostu pozostaje fundamentem budżetowych ram UE. Zapewnia on elastyczność umożliwiającą wdrożenie ogółu środków przewidzianych w planie naprawczym. Mając świadomość, że środki te tymczasowo pogłębią deficyty, Rada Europejska potwierdza swoje pełne zaangażowanie na rzecz zrównoważonych finansów publicznych i wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego wznowienia realizacji średniookresowych celów budżetowych zawartych w pakcie, w miarę poprawy sytuacji gospodarczej.

14. W obecnych okolicznościach stosowanie przez Komisję zasad konkurencji również powinno odpowiadać wymogom szybkiego i elastycznego działania. W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem odnosi się zwłaszcza do przyjęcia przez Komisję nowych wytycznych dla instytucji finansowych i apeluje o ich szybkie wdrożenie.

15. Rada Europejska jest przekonana, że ten ambitny plan naprawczy, zbieżny z podobnymi inicjatywami realizowanymi przez inne główne gospodarki światowe, w decydujący sposób przyczyni się do szybkiego powrotu gospodarki europejskiej na drogę wzrostu i tworzenia miejsc pracy. Począwszy od posiedzenia w marcu 2009 roku Rada Europejska będzie dokonywać oceny realizacji planu naprawy, a w razie potrzeby będzie mogła go uzupełniać lub dostosowywać.

16. Rada Europejska wzywa Radę i Komisję do podjęcia dialogu z państwami produkującymi węglowodory w celu znalezienia środków trwałej stabilizacji cen energii.

17. Rada Europejska zgadza się z celem polegającym na tym, by w tym roku na forum Światowej Organizacji Handlu osiągnąć porozumienie w sprawie warunków, które pozwolą na zakończenie dauhańskiej agendy rozwoju w sposób ambitny, globalny i zrównoważony.

18. Europa musi dalej inwestować w swoją przyszłość. Zależy od tego jej dobrobyt w przyszłości. Rada Europejska apeluje o uruchomienie europejskiego planu na rzecz innowacji, w połączeniu z rozwojem europejskiej przestrzeni badawczej i z refleksją na temat przyszłości strategii lizbońskiej po roku 2010, obejmującego wszystkie warunki zrównoważonego rozwoju i podstawowe technologie przyszłości (w szczególności energię, technologie informacyjne, nanotechnologie, technologie kosmiczne i związane z nimi usługi, nauki biologiczne).

III. ENERGIA I ZMIANY KLIMATYCZNE

19. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wyniki prac prowadzonych z Parlamentem Europejskim w ramach procedury wspóldecyzji, które pozwoliły na osiągnięcie szerokiego porozumienia co do zasady w sprawie zasadniczej części czterech wniosków składających się na energetyczno-klimatyczny pakiet prawodawczy. Z zadowoleniem przyjmuje również fakt, że osiągnięte zostało całkowite porozumienie w sprawie wniosków prawodawczych dotyczących emisji CO₂ pochodzącej z lekkich pojazdów samochodowych, jakości paliw oraz dyrektywy o odnawialnych źródłach energii.

20. Rada Europejska omówiła kwestie wdrożenia pakietu oraz kwestie wciąż nierozstrzygnięte. Osiągnęła porozumienie w sprawie elementów przedstawionych w dokumencie 17215/08.

21. Rada Europejska wzywa Radę, aby w związku z powyższym dążyła do porozumienia z Parlamentem Europejskim, tak aby umożliwić przed końcem roku osiągnięcie porozumienia w sprawie całego pakietu w pierwszym czytaniu.

22. Pakiet ten zapewni realizację ambitnych zobowiązań w dziedzinie energii i klimatu podjętych przez Unię Europejską w marcu 2007 roku i marcu 2008 roku, w szczególności realizację celu zakładającego obniżenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w 2020 roku. Rada Europejska potwierdza zobowiązanie Unii Europejskiej do zwiększenia skali redukcji do 30% w ramach ambitnego i kompleksowego porozumienia ogólnosiwiatowego w Kopenhadze w sprawie zmian klimatycznych, obejmującego okres po roku 2012, pod warunkiem że pozostałe kraje rozwinięte zobowiążą się do osiągnięcia porównywalnych redukcji emisji i że bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się wniosą wkład dostosowany do ich odnośnych obowiązków i możliwości.

23. W marcu 2010 roku Komisja przedstawi Radzie Europejskiej szczegółową analizę wyników prac konferencji kopenhaskiej, w tym w sprawie przejścia od redukcji o 20% do redukcji o 30%. Rada Europejska przystąpi na tej podstawie do oceny sytuacji, w tym skutków na konkurencyjność europejskiego sektora przemysłowego i innych sektorów gospodarki.

24. W kontekście tego porozumienia i planu naprawy gospodarczej niezbędna jest intensyfikacja działań z myślą o poprawie efektywności energetycznej budynków i infrastruktury energetycznej, promowaniu produktów ekologicznych oraz wspieraniu starań podejmowanych przez sektor motoryzacyjny zmierzających do produkowania pojazdów bardziej przyjaznych środowisku.

25. Starania Unii na rzecz powstrzymania zmian klimatycznych idą w parze ze zdecydowanymi działaniami służącymi zwiększeniu bezpieczeństwa energetycznego, w tym działaniami w zakresie mostów energetycznych i działaniami na rzecz przyłączenia krajów najbardziej odizolowanych od europejskiej sieci. Z tego względu Rada Europejska wzywa Radę, by na podstawie wytycznych określonych w jej konkluzjach z października 2008 roku, przeprowadziła szybką analizę planu działania w sprawie bezpieczeństwa energetycznego i solidarności energetycznej, przedstawionego przez Komisję, z myślą o posiedzeniu Rady Europejskiej w marcu 2009 roku.

IV. WSPÓLNA POLITYKA ROLNA

26. Rada Europejska podkreśla wagę porozumienia osiągniętego w Radzie w sprawie oceny funkcjonowania reformy WPR.

27. Rada Europejska wyraziła poparcie dla działań podjętych przez Irlandię w obliczu sytuacji na rynku wieprzowiny, a także dla szybko podjętych przez to państwo środków ostrożnościowych. Zwraca się do Komisji, by udzieliła wsparcia rolnikom i rzeźniom w Irlandii, współfinansując środki konieczne do usunięcia odpowiednich zwierząt i produktów z rynku.

V. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE ORAZ EUROPEJSKA POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

Europejska polityka sąsiedztwa

28. Rada Europejska zatwierdza wytyczne wynikające z posiedzenia ministerialnego, które odbyło się w Marsylii w dniach 3–4 listopada 2008 r.; wytyczne te pozwoliły doprecyzować zasady funkcjonowania Unii dla Śródziemnomorza. Apeluje, w ramach wprowadzonych w ten sposób struktur, o kontynuowanie ambitnej realizacji tej inicjatywy we wszystkich jej wymiarach.

29. Podobnie partnerstwo wschodnie pozwoli w istotny sposób wzmocnić politykę UE wobec wschodnich partnerów europejskiej polityki sąsiedztwa (Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Republika Mołdowy, Ukraina) w aspekcie dwustronnym i wielostronnym; będzie również uzupełnieniem innych rodzajów współpracy prowadzonej już z państwami sąsiadującymi z Unią, takich jak synergia czarnomorska, którą będzie trzeba uwzględniać. Partnerstwo wschodnie powinno pomóc krajom partnerskim w dokonywaniu postępów w procesie reform, przyczyniając się tym samym do ich stabilności i zbliżenia z UE. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wnioski przedstawione przez Komisję w komunikacie z 3 grudnia 2008 r. i zobowiązuje Radę do ich przeanalizowania i do złożenia jej sprawozdania, tak by na posiedzeniu w marcu 2009 roku mogła zatwierdzić tę ambitną inicjatywę i by partnerstwo wschodnie zostało uruchomione na jednym ze szczytów z krajami partnerskimi zorganizowanych przez nadchodzącą prezydencję czeską.

Europejska polityka bezpieczeństwa i obrony

30. Rada Europejska chciałaby – poprzez załączone oświadczenie – nadać nowy impuls europejskiej polityce bezpieczeństwa i obrony. W poszanowaniu zasad Karty Narodów Zjednoczonych i decyzji Rady Bezpieczeństwa ONZ polityka ta nadal będzie się rozwijać w pełnej komplementarności z działaniami NATO w ramach uzgodnionego partnerstwa strategicznego między UE a NATO i w poszanowaniu ich niezależności w podejmowaniu decyzji i ich procedur. W tym celu Rada Europejska przychyliła się do analizy sprawozdania z realizacji europejskiej strategii bezpieczeństwa z 2003 roku i zatwierdza oświadczenia przyjęte przez Radę, które uzgadniają nowe cele, aby wzmocnić i zoptymalizować europejskie zdolności w najbliższych latach, i podkreślają gotowość UE do działania na rzecz międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz faktycznego zapewnienia bezpieczeństwa swoim obywatelom.

Załącznik 1

OŚWIADCZENIE WYSZCZEGÓLNIAJĄCE KWESTIE BUDŻACE ZANIEPOKOJENIE NARODU IRLANDZKIEGO ZWIĄZANE Z TRAKTATEM Z LIZBONY, PRZEDSTAWIONE PRZEZ PREMIERA IRLANDII

- a) Dopilnowanie, by spełnione zostały wymogi Irlandii dotyczące utrzymania jej tradycyjnej polityki neutralności;

- b) Dopilnowanie, by postanowienia traktatu z Lizbony nie wpłynęły na dalsze stosowanie przepisów konstytucji Irlandii o prawie do życia, o edukacji i o rodzinie;
- c) Dopilnowanie, by traktat z Lizbony nie skutkował wprowadzeniem jakichkolwiek zmian w odniesieniu do zakresu lub wykonywania kompetencji Unii w dziedzinie opodatkowania;
- d) Potwierdzenie, że Unia przywiązuje wielką wagę do:
 - postępu społecznego i ochrony praw pracowniczych;
 - usług publicznych, jako niezbędnego instrumentu zapewniającego spójność społeczną i regionalną;
 - odpowiedzialności państw członkowskich za świadczenie usług edukacyjnych i zdrowotnych;
 - zasadniczej roli i szerokiego zakresu uprawnień organów krajowych, regionalnych i lokalnych w zakresie świadczenia, zlecenia i organizowania usług niemających charakteru gospodarczego świadczonych w interesie ogólnym, na które nie będą miały wpływu żadne postanowienia traktatu z Lizbony, w tym postanowienia dotyczące wspólnej polityki handlowej.

OŚWIADCZENIE RADY EUROPEJSKIEJ. TRAKTAT Z LIZBONY – ŚRODKI PRZEJŚCIOWE DOTYCZĄCE PREZYDENCJI RADY EUROPEJSKIEJ I PREZYDENCJI RADY DO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Jeżeli traktat z Lizbony wejdzie w życie w momencie, gdy półroczna prezydencja Rady już się rozpocznie, Rada Europejska – chcąc uwzględnić prace przygotowawcze i zapewnić harmonijny przebieg prac – ustala następujące środki przejściowe:

- właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego w tym czasie półroczną prezydencję Rady będą do końca danego półrocza nadal przewodniczyć wszystkim posiedzeniom Rady i Rady Europejskiej oraz posiedzeniom z udziałem państw trzecich;
- państwo członkowskie obejmujące półroczną prezydencję Rady w następnej kolejności będzie miało za zadanie podjąć w tym półroczu konkretne konieczne środki związane z organizacyjnymi i merytorycznymi aspektami sprawowania prezydencji Rady Europejskiej i Rady do Spraw Zagranicznych – zgodnie z postanowieniami traktatu. W tych kwestiach prowadzone będą ścisłe konsultacje między prezydencją a (wybrany) przewodniczącym Rady Europejskiej i (mianowanym) wysokim przedstawicielem Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.

OŚWIADCZENIE RADY EUROPEJSKIEJ. TRAKTAT Z LIZBONY – ŚRODKI PRZEJŚCIOWE DOTYCZĄCE SKŁADU PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Jeżeli traktat z Lizbony wejdzie w życie po wyborach do Parlamentu Europejskiego zaplanowanych na czerwiec 2009 roku, jak najszybciej przyjęte zostaną środki przejściowe – zgodnie z koniecznymi procedurami prawnymi – by do końca kadencji 2009–2014 zwiększyć – zgodnie z liczbami przedstawionymi w ramach konferencji międzyrządowej, która zatwierdziła traktat z Lizbony – liczbę posłów do Parlamentu Europejskiego z dwunastu państw członkowskich, którym przyznano taką większą

liczbę. W związku z tym do końca kadencji 2009–2014 całkowita liczba posłów do Parlamentu Europejskiego wzrośnie z 736 do 754. Należy dążyć do tego, by zmiana ta weszła w życie, o ile to możliwe, w roku 2010.

OŚWIADCZENIE RADY EUROPEJSKIEJ. TRAKTAT Z LIZBONY – MIANOWANIE CZŁONKÓW PRZYSZŁEJ KOMISJI

Rada Europejska postanawia, że proces mianowania członków przyszłej Komisji – a zwłaszcza jej przewodniczącego – rozpocznie się niezwłocznie po wyborach do Parlamentu Europejskiego zaplanowanych na czerwiec 2009 roku.

Załącznik 2

OŚWIADCZENIE RADY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE WZMOCNIENIA EUROPEJSKIEJ POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

1. Od dziesięciu lat Unia Europejska jest uznanym podmiotem w globalnej polityce. Wzięła na siebie rosnące zobowiązania, na co wskazują jej coraz bardziej ambitne i zróżnicowane misje cywilne i wojskowe w służbie skutecznego multilateralizmu i pokoju.

2. Działania Unii nadal opierają się na wspólnej analizie zagrożeń i ryzyka, które mają wpływ na wspólne interesy Europejczyków. W związku z tym Rada Europejska przychyliła się do analizy przedstawionej przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, we współpracy z Komisją, w dokumencie, w którym ponownie przeanalizowano realizację strategii bezpieczeństwa z 2003 roku, by ją usprawnić i uzupełnić o nowe elementy. Dokument ten pokazuje, że zagrożenia rozpoznane w 2003 roku są wciąż aktualne, ale również pojawiły się nowe rodzaje ryzyka, które mogą zagrozić bezpośrednio lub pośrednio bezpieczeństwu UE i którym musi ona sprostać we wszelkich aspektach.

3. By zmierzyć się z tymi wyzwaniami, Rada Europejska zamierza zarządzić niedostatkowi środków, którymi dysponuje Europa, zwiększając stopniowo jej potencjał cywilny i wojskowy. Wysiłek ten jest jednocześnie warunkiem, którego spełnienie ma pozwolić Europejczykom w wiarygodny i skuteczny sposób wywiązać się z ich obowiązków w ramach odnowionego partnerstwa transatlantyckiego; Rada Europejska potwierdza swoje zaangażowanie w to partnerstwo. Z tego względu przyłącza się do oświadczenia w sprawie zdolności przyjętego przez Radę, w którym ustanowiono konkretne i wymierne cele, tak by w najbliższych latach UE była w stanie prowadzić jednocześnie poza swoim terytorium wiele operacji cywilnych i wojskowych o różnej skali zgodnie z najbardziej prawdopodobnymi scenariuszami¹.

¹ W najbliższych latach Europa będzie musiała być przygotowana do tego, by – zgodnie z ustalonym założeniem, zakładającym rozmieszczenie w miejscu konfliktu 60 000 żołnierzy w ciągu 60 dni w przypadku poważniejszej operacji – w ramach różnorodnych operacji przewidzianych w celu podstawowym 2010 i w cywilnym celu podstawowym 2010 zaplanować i przeprowadzić jednocześnie:

4. Taki odnowiony cel wymaga zaangażowania, by rozwijać zdolności, z naciskiem na potencjał działania, elastyczność i interoperacyjność. Do ich realizacji konieczne są, na zasadzie dobrowolności, innowacyjne działania w zakresie specjalizacji, łączenia zasobów oraz wspólnego prowadzenia dużych projektów dotyczących sprzętu, przede wszystkim w zakresie planowania, zarządzania kryzysowego, przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa morskiego. Z tego względu oświadczenie w sprawie zdolności opisuje wiele konkretnych projektów w kluczowych sektorach. Rada Europejska wyraża determinację we wspieraniu tych wysiłków w dłuższym okresie i apeluje do państw członkowskich o przełożenie tych zobowiązań na krajowe wymogi w zakresie sprzętu.

5. Strategiczną i gospodarczą koniecznością jest restrukturyzacja przemysłowego i technologicznego zaplecza europejskiej obrony, w szczególności w oparciu o europejskie centra doskonałości, tak by zapewnić jej trwałość i konkurencyjność; należy przy tym unikać zbędnych działań. Restrukturyzacja ta wymaga wzmocnienia mechanizmów ładu korporacyjnego, większego wysiłku w dziedzinie badań i technologii, a także zdynamizowania europejskiego rynku uzbrojenia. Z tego względu Rada Europejska wzywa do szybkiego zakończenia prac nad dyrektywą w sprawie wewnątrzspółnotowego transferu sprzętu obronnego i dyrektywą w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności. Rada Europejska popiera również decyzję o rozpoczęciu realizacji inicjatywy, inspirowanej programem Erasmus, która ma ułatwić wymianę młodych oficerów w Europie.

6. Rada Europejska wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, które mają doprowadzić do utworzenia nowej jednolitej cywilno-wojskowej struktury strategicznego planowania operacji i misji EPBiO.

7. Rada Europejska zaznacza, że Unia jest zdecydowana dalej wspierać Organizację Narodów Zjednoczonych oraz wspierać wysiłki regionalnych organizacji bezpieczeństwa, w tym Unii Afrykańskiej, na rzecz promowania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Potwierdza również cel zakładający wzmocnienie strategicznego partnerstwa między UE a NATO, tak by było ono zdolne stawić czoła aktualnym potrzebom, w duchu wzajemnego wzmocniania i poszanowania autonomii decyzyjnej. Z tego względu popiera utworzenie nieformalnej grupy wysokiego szczebla UE–NATO,

-
- dwie ważne operacje na rzecz stabilizacji i odbudowy, angażujące odpowiednią liczbę personelu cywilnego wspieranego przez nie więcej niż 10 000 żołnierzy w okresie co najmniej dwóch lat;
 - dwie operacje szybkiego reagowania o ograniczonym czasie trwania, z wykorzystaniem w szczególności grup bojowych UE;
 - operację pilnej ewakuacji obywateli europejskich (w mniej niż 10 dni), z uwzględnieniem podstawowej roli, jaką każde państwo odgrywa w odniesieniu do swoich obywateli, i z wykorzystaniem koncepcji państwa przewodniego w kwestiach konsularnych;
 - misję obserwacyjną związaną z zakazem żeglugi lub zakazem lotów;
 - cywilno-wojskową operację pomocy humanitarnej trwającą do 90 dni;
 - kilkanaście cywilnych misji EPBiO (np. misji policyjnych, misji w zakresie praworządności, administracji cywilnej, ochrony ludności, reformy sektora bezpieczeństwa lub misji obserwacyjnych) o różnym charakterze – także w sytuacji, w której konieczne jest szybkie reagowanie – w tym jedną większą misję (liczącą do 3000 ekspertów), która mogłaby trwać kilka lat.

Prowadząc te operacje i misje Unia Europejska wykorzystuje, w odpowiedni sposób i zgodnie z własnymi procedurami, środki i zdolności państw członkowskich, Unii Europejskiej, a w stosownym przypadku w ramach swoich operacji wojskowych – środki i zdolności NATO.

by w sposób pragmatyczny usprawnić współpracę między obiema organizacjami w terenie. Powtarza, że istnieje konieczność pełnego zbadania uzgodnionej możliwości włączenia do EPBiO europejskich sojuszników UE niebędących jej członkami, z poszanowaniem procedur unijnych.

8. Ponadto Rada Europejska zatwierdza oświadczenie w sprawie bezpieczeństwa międzynarodowego przyjęte przez Radę, która przyjmuje konkretne działania, by pomóc UE odgrywać aktywniejszą rolę w zwalczaniu terroryzmu, rozprzestrzeniania broni masowego rażenia, przestępczości zorganizowanej i ataków cybernetycznych. Zwraca się do Rady i państw członkowskich, by dzięki zastosowaniu właściwych polityk i instrumentów zapewniły jego konkretną realizację.

Konkluzje prezydencji – Bruksela, 11 i 12 grudnia 2008 r.

Załącznik 3

OŚWIADCZENIE RADY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE BLISKIEGO WSCHODU

Bliskowschodni proces pokojowy pozostanie jednym z głównych priorytetów Unii Europejskiej w roku 2009. Sprawiedliwy, trwały i ogólny pokój jest pilnie potrzebny. UE dołoży wszelkich starań – tak praktycznie, jak i politycznie – aby kontynuować proces pokojowy w przyszłym roku w ścisłej współpracy ze swoimi międzynarodowymi partnerami, w szczególności z kwartetem, tak aby wypracować rozwiązanie konfliktu izraelsko-palestyńskiego w oparciu o pokojowe i bezpieczne współistnienie dwóch państw. UE będzie również wspierać rozmowy Izraela z Syrią i, o ile będzie to możliwe, z Libanem. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wysiłki zmierzające do ożywienia arabskiej inicjatywy pokojowej (w tym pismo arabskich ministrów spraw zagranicznych do prezydenta-elekta Baracka Obamy) jako element kompleksowego rozwiązania pokojowego między Izraelem a resztą regionu. Apelujemy do nowego rządu Stanów Zjednoczonych o przyłączenie się do naszych działań, by uczynić bliskowschodni proces pokojowy pilnym i głównym priorytetem.

Załącznik 4

OŚWIADCZENIE RADY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE ZIMBABWE

Rada Europejska wyraziła poważne zaniepokojenie pogorszeniem się sytuacji humanitarnej w Zimbabwie. Wezwała do natychmiastowego uwolnienia osób zatrzymanych bez prawa kontaktu, takich jak obrońcy praw człowieka Jestina Mukoko. Wezwała do bezzwłocznego umożliwienia świadczenia pomocy humanitarnej, w szczególności w związku z rozprzestrzenianiem się epidemii cholery. Bardziej niż kiedykolwiek wcześniej pożądanym jest, by wszystkie legalne partie polityczne szybko wypracowały rozwiązanie sytuacji odzwierciedlające wyniki wyborów, które odbyły się w tym roku.

Załącznik 5**OŚWIADCZENIE RADY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE SPORTU**

Rada Europejska uznaje znaczenie wartości związanych ze sportem, bardzo istotnych dla społeczeństwa europejskiego. Podkreśla konieczność uwzględnienia specyficznego charakteru sportu, a nie tylko jego wymiaru gospodarczego. Rada wyraża zadowolenie z rozpoczęcia konstruktywnego dialogu prowadzonego w ramach pierwszego europejskiego forum w sprawie sportu zorganizowanego przez Komisję Europejską. Rada wzywa do pogłębienia dialogu z Międzynarodowym Komitetem Olimpijskim i przedstawicielami świata sportu, w szczególności w kwestii równoległego kształcenia sportowego i ogólnego młodzieży.

ZALĄCZNIK 6**WYKAZ DOKUMENTÓW REFERENCYJNYCH PRZEDSTAWIONYCH
RADZIE EUROPEJSKIEJ**

- Sprawozdanie Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela na temat wdrażania europejskiej strategii bezpieczeństwa (dok. 17104/08);
- Oświadczenie Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie wzmocnienia zdolności europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (dok. 16840/08);
- Oświadczenie Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie umocnienia bezpieczeństwa międzynarodowego (dok. 16751/08);
- Konkluzje Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie integracji Romów (dok. 15976/1/08 REV 1);
- Konkluzje Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej (dok. 16503/1/08 REV 1);
- Konkluzje Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozszerzenia (dok. 16981/08);
- Oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z 22 października 2008 r. w sprawie partnerskiego procesu komunikacji poświęconej Europie (dok. 13712/08).